Kraków dnia 15 sierpnia 1933 r.

KRAKOWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 16.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Dział urzędowy.

123

Rozporządzenie Wojewody Krakowskiego
z dnia 12 sierpnia 1933 r.
o ustaleniu stawek wynagrodzenia za dostarczenie środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju.

Na zasadzie art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. o obowiązku dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 883) w porozumieniu z Dowództwem Okręgu Korpusu Nr. V. i Izbą Skarbową zarządzam co następuje:

§ 1. Za dostarczone środki przewozowe na rzecz wojska w czasie pokoju ustala się na rok 1933|34 stawki wynagrodzenia wyszczególnione w załączniku ad A., B., i C. niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Stawki ujęte w wykazie A) poz. 9, 10, 11 i 12 rozumieć należy bez użycia materjałów pędnych i smarów, oraz bez obsługi.

W ustalonych stawkach wynagrodzenia uwzględniono również zużycie dostarczonych środków przewozowych.

§ 3. Stawki ujęte w wykazie B. rozumieć należy następująco:

1) zasadniczą jednostką dla obliczenia wynagrodzenia za wynajem statku względnie holownika jest 1 dzień,

2) jako dzień roboczy statku względnie holownika przyjmuje się 10 godzin czasu między wschodem a zachodem słońca,

3) czas użycia statku względnie holownika z załogą do 5-ciu godzin liczy się za pół dnia, a powyżej 5-ciu godzin za cały dzień,

4) czas wynajęcia statku względnie holownika liczy się od chwili opuszczenia miejsca postoju aż do powrotu do miejsca przeznaczenia,

5) użycie statku względnie holownika po zachodzie słońca jest niedozwolone.

§ 4. Wynajem statku względnie holownika może nastąpić:

a) jeżeli wynajmujący zgłosi do holownika objekty pływające, które wyzyskują całą siłę pociągową holownika‘

b) w innych wypadkach przy korzystaniu ze sposobami przejazdu innymi wodnymi środkami przewozowymi oblicza się opłatę wedle stawek wyszczególnionych w dołączonym wykazie B.

§ 5. Statek względnie holownik wydzierżawia się wraz z załogą, węglem i smarami potrzebnywi do normalnej pracy holownika.

§ 6. Wynagrodzenie za dostarczenie środków lotniczych obejmuje:

a) koszty użycia samolotu i materjałów pędnych (koszty techniczne obliczane według czasu lotu),

b) wynagrodzenie załogi samolotu.

§ 7. Do dostarczenia na rzecz wojska w czasie pokoju wymienionych środków przewozowych po wyżej ustalonych cenach obowiązane są w zakresie określonym powołanem na wstępie rozporządzeniem wszystkie osoby fizyczne i prawne, mające je w swem posiadaniu, a to pod rygorem skutków karnych, przewidzianych w art. 18 cytowanego rozporządzenia.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 1933 r. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Wojewody Krakowskiego z dnia 30 kwietnia 1933 r. w sprawie ustalenia stawek wynagrodzeniaza do starczenie środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju, ogłoszone w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 10 z dnia 15 maja 1933 r. poz. 90.

Wojewoda:

Dr. Kwaśniewski.

Załącznik do rozporządzenia Wojewody Krakowskiego z 15 sierpnia 1933 r. (poz. 123).

„A“. Srodki przewozowe lądowe.

L. p.	Środek lokomocji	Wynagrodzenie			
		za 1 dobę		za 1 km. przebytej drogi	
		zł.	gr.	zł.	gr.
1	jednokonna podwoda z obsługą . . .	9	—	—	15
2	dwukonna podwoda z obsługą	14	—	—	20
3	wóz bez obsługi bez zaprzęgu . . .	3	—	—	06
4	„ z jednokonnym zaprzęgiem bez obsługi .	6	—	—	10
5	„ z dwukonnym zaprzęgiem bez obsługi .	12	—	—	15
6	zwierzę (koń i t. p.) z uprzężą . . .	5	—	—	07
7	koń z rzędem (wierzchowy, juczne) . . .	6	—	—	08
8	rower	3	—	—	04
9	motocykl z przyczepką	20	—	—	20
10	„ bez przyczepki	10	—	—	10
11	samochód osobowy i półciężarowy . . .	50	—	—	30
12	„ ciężarowy	60	—	—	35
13	obsługa środków lokomocji pod 9, 10, 11, 12 .	4	50	—	05

Załącznik do rozporządzenia Wojewody Krakowskiego z 15 sierpnia 1933 r. (poz. 123).

„B" Srodki przewozowe wodne.

L. p.	Środki przewozowe	W górę rzeki		W dół rzeki		Wynagrodzenie ruchome za 1 km przebytej drogi
		zł.	gr.	zł.	gr.	
14	holownik na ½ doby	150	—	200	—	
	holownik na 1 dobę	150	—	200	—	
15	galar próżny krak.	—	60	—	45	za 1 km.
16	galar ładowny krak.	1	20	1	—	„
17	półgalarek próżny krak. . . .	—	30	—	25	„
18	półgalarek ładowny krak. . . .	—	75	—	60	„
19	galar próżny sandom.	—	60	—	50	„
20	galar ładowny sandom	1	50	1	—	„
21	półgalarek próżny sandom. . .	—	35	—	25	„
22	półgalarek ładowny sandom. . .	1	—	—	75	„
23	barka 40 ton próżna	—	60	—	55	„
24	barka 40 ton ładowna	2	—	1	80	„
25	barka 50 ton próżna . . . . ,	—	70	—	60	„
26	barka 50 ton ładowna	2	50	2	—	„
27	barka 60 ton próżna	—	80	—	60	„
28	barka 60 ton ładowna	2	80	2	20	„
29	za każde dalsze 10 ton barki próżnej	—	12	—	08	„
30	ka każde dalsze 10 ton barki ładow.	—	30	—	22	„
31	barka 100 ton próżna	1	40	1	—	„
32	barka 100 ton ładowna	4	—	3	—	„
33	barka 200 ton próżna	2	80	1	20	„
34	harka 200 ton ładowna	7	50	6	—	„
35	barka 300 ton próżna	4	—	3	—	„
36	barka 300 ton ładowna	12	—	9	—	„
37	łódź drewn. lub blaszana próżna	—	04	—	03	„
38	łódź drewn. lub blaszana ładowna	—	06	—	05	„
39	za przewóz promem od osoby .	—	08	—	05	„
	od zwierzęcia	—	12	—	10	„
	od wozu	—	25	—	20	„
40	za dostarczenie promu z obsługą na cały dzień	12	—	8	50	„
41	za przewóz łodzią od osoby . .	—	10	—	06	„
42	za dostarczenie łodzi wraz z obsługą dziennie	8	—	6	—	„

Załącznik do rozporządzenia Wojewody Krak. z 15 sierpnia 1933 r. (poz. 123).

C. Srodki przewozowe lotnicze.

Koszty techniczne wymienione w § 7 rozp. za 1 godzinę lotu oblicza się według wzoru:
0, 3 a + 0, 004b – 0,004c = X złotych
przyczem
a — oznacza moc silnika w K. W.
b — „ cenę samolotu nowego seryjnego
c — „ „ silnika „ „

Wynagrodzenie załogi samolotu składa się z djety i dodatku lotniczego.

a) Djety wynoszą dla każdego członka załogi po 10 złotych za dobę, przyczem za czas poniżej 12 godzin należy się połowa djety.

b) Dodatek lotniczy wynosi za 1 godzinę lotu dla pilota 6 zł. a dla mechanika 3 zł.

Przy lotach nocnych dodatek lotniczy podwyższa się 50%:

124

Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętuznych z dnia 31 lipca 1933 r.
w sprawie przepisów miejscowych o zaopatrywaniu ludności w wodę w mieście Chrzanowie.

Na podstawie art. art. 410 p. 9 i 415 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86 poz. 663) na wniosek Wojewody Krakowskiego z dnia 26 czerwca 1933 roku, oparty na uchwale Tymczasowej Rady Powiatowej w Chrzanowie z dnia 7 czerwca 1933 roku zarządza się, co następuje:

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE.
Obowiązek połączenia nieruchomości z wodociągiem gminnym.

§ 1. Nieruchomości prywatne, zabudowane budynkami, przeznaczonemi na pobyt ludzi lub na stajnie, obory, chlewy i garaże lub przeznaczonemi na przetwórnie produktów spożywczych, po otwarciu wodociągu miejskiego na danej ulicy lub placu powinny być zaopatrzone przez właścicieli w wodociąg domowy i połączone z wodociągiem miejskim w terminie, który oznaczy Zarząd Miejski.

W razie nadbudowy, powiększenia lub przebudowy budynków, o których mowa w ustępie 1-ym, na nieruchomościach, położonych przy ulicy lub placu, na których znajduje się wodociąg miejski, nieruchomości takie w każdym razie powinny być zaopatrzone w wodociąg domowy i połączone z wodociągiem miejskim przed oddaniem do użytku części budynków nadbudowanej, powiększonej lub przebudowanej.

§ 2. Nieruchomości prywatne, niezabudowane budynkami, określonemi w § 1 w chwili otwarcia miejskiego wodociągu na odnośnej ulicy lub placu, powinny być zaopatrzone w wodociąg domowy i połączone z wodociągiem miejskim po ich zabudowaniu przed oddaniem budynku do użytku.

Przepisy § 1 jako też przepisy ustępu pierwszego niniejszego paragrafu nie mają zastosowania do budynków przy zakładach przemysłowych tudzież do grup budynków, jak naprzykład kolonje robotnicze i t. p., o ile są one zaopatrzone z własnych urządzeń w wodę, odpowiadającą warunkom dobrej wody do picia, jak również nie wprowadzają przymusu pobierania wody dla celów technicznych i przemysłowych.

§ 3. O terminie otwarcia wodociągu miejskiego na danej ulicy lub placu Zarząd Miejski powinien zawiadomić wszystkich właścicieli nieruchomości, położonych przy tejże ulicy lub placu.

§ 4. W razie niewykonania przez właściciela wodociągu domowego na nieruchomości w terminie, ustalonym zgodnie z § 1 ust. 1 lub w okresie, przewidzianym w § 1 ust. 2 lub w § 2, Zarząd Miejski ma prawo wykonać ten wodociąg na koszt właściciela.

Połączenie wodociągu domowego z wodociągiem gminnym.

§ 5. Połączenia wodociągu domowego z wodociągiem miejskim na przestrzeni od wodomierza lub miejsca przeznaczonego na jego umieszczenie do rurociągu ulicznego, wykona Zarząd Miejski na koszt właściciela nieruchomości.

Właściciel nieruchomości przed rozpoczęciem robót powinien wpłacić do kasy miejskiej potrzebną na ten cel zaliczkę w wysokości określonej przez Zarząd Miejski. Ostateczne uregulowanie należności z tego tytułu powinno nastąpić po wykonaniu połączenia przez Zarząd Miejski.

Połączenia te na przestrzeni od wodomierza do rurociągu ulicznego stanowią własność gminy i będą na jej koszt utrzymywane.

Wykonywanie robót przy budowie wodociągu domowego.

§ 6. Wodociąg domowy powinien być wykonany przez osoby, posiadające odpowiednie uprawnienia, stosownie do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowem z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U R. P. Nr. 53, poz. 468).

Zwolnienie od obowiązku połączenia nieruchomości z wodociągiem gminnym.

§ 7. W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie Zarząd Miejski wyjątkowo może zwolnić właściciela od obowiązku, określonego w § 1 i 2. Z ustaniem powodu zwolnienia od tego obowiązku wykonanie urządzenia wodociągowego, zwolnienie traci swą ważność.

Kolonjom robotniczym i właścicielom domów skromnie wyposażonych oraz domów o charakterze wiejskim lub prowizorycznym Zarząd Miejski może zezwolić do czasu zmiany charakteru zabudowania na urządzenie ich kosztem, zamiast wodociągów domowych zdrojów wodociągowych, zasilanych z wodociągu miejskiego.

Otwarcie dopływu wody do wodociągów domowych.

§ 8. Otwarcie dopływu wody z wodociągu miejskiego po wykonaniu wodociągu domowego może nastąpić dopiero po sprawdzeniu przez Zarząd Miejski należytego wykonania wodociągu domowego, przeprowadzeniu próby na ciśnienie do wysokości 7 atmosfer i udzieleniu pozwolenia na użytkowanie.

Specjalne urządzenia do podnoszenia wody w domach wysokich.

§ 9. W przypadkach gdy ciśnienie wodociągu miejskiego jest niewystarczające dla podawania wody na najwyższe piętra wysokich lub wysoko położonych budynków właściciel nieruchomości jest obowiązany zastosować odpowiednie urządzenia, zabezpieczające potrzebne ciśnienie wodociągowe.

Istniejące domowe urządzenie wodociągowe.

§ 10. Urządzenia wodociągowe wykonane na nieruchomościach przed wejściem w życie niniejszych przepisów mogą być przyłączone do miejskiego wodociągu, o ile zadawalająco wytrzymują próbę na 7 atmosfer ciśnienia i o ile przez Zarząd Miejski stwierdzonem zostanie, że nie wykazują znacznych technicznych odchyleń od niniejszych przepisów. Zarząd Miejski może zarządzić zasypanie istniejących studzien, o ile zostanie ustalone, że studnie te mogą szkodliwie oddziaływać na zdrowie ludzkie.

§ 11. Właściciel nieruchomości obowiązany jest utrzymywać instalację wodociągową w zupełnym porządku i odpowiada za każde zewnętrzne uszkodzenie wodomierza i przewodów łączących oraz za ich uszkodzenia z powodu zamarznięcia. Wszelkie uszkodzenia instalacji właściciel powinien niezwłocznie naprawić, a o każdem zauważonem uszkodzeniu wodomierza niezwłocznie zawiadomić Zarząd Miejski.

Wykonywanie wszelkich robót na połączeniu z wodociągiem miejskim od wodomierza włącznie należy do Zarządu Miejskiego.

Wstrzymanie dopływu wody do nieruchomości.

§ 12. Zarząd Miejski może zarządzić wstrzymanie dopływu wody do wodociągów domowych w następujących przypadkach:

1) w razie stwierdzenia w instalacji domowej braków, grożących niebezpieczeństwem,

2) w razie stwierdzenia, że woda wodociągowa jest zanieczyszczona w sposób dla zdrowia szkodliwy,

3) w razie pożaru i potrzeby zwiększenia dopływu wody do hydrantów pożarnych,

4) jeżeli odbiorca, pobierający wodę dla celów przemysłowych, zalega z opłatami za wodę.

Wstrzymanie dopływu wody trwać będzie tak długo, dopóki wyżej wskazane powody nie ustaną.

W razie nie usunięcia przez właściciela nieruchomości braków w instalacji, określonych wyżej w pkt. 1 w terminie, wyznaczonym przez Zarząd Miejski, ten ostatni może je usunąć na koszt właściciela.

Przerwy w dostarczaniu wody.

§ 13. Przerwy w dostarczaniu wody, wywołane przez siłę wyższą, jako też przez roboty, wykonywane przez Zarząd Miejski dla rozszerzenia lub naprawy miejskiego wodociągu, lub spowodowane przyczynami, wskazanemi w § 12, nie mogą być podstawą do żądania odszkodowania przez właścicieli nieruchomości.

O zamierzonej przerwie zainteresowani powinni być możliwie na czas zawiadamiani,

Kontrola domowych urządzeń wodociągowych.

§ 14. W celu kontroli urządzeń wodociągowych upoważnieni pracownicy Zarządu Miejskiego mają prawo wolnego wstępu pomiędzy godziną 8 a 18 do wszystkich pomieszczeń, w których znajdują się części instalacji domowej, a gdy zwłoka może spowodować niebezpieczeństwo również od godziny 18 do godziny 8.

Opłaty za korzystanie z wody.

§ 15. Za korzystanie z wody z wodociągu miejskiego lub za prawo takiego korzystania na nieruchomościach, które zostały połączone z wodociągiem gminnym albo powinny były być połączone z tym wodociągiem, lecz w terminie, wyznaczonym w myśl § 1 ust. 1 bądź w okresie, przewidzianym w § 1 ust. 2 albo w § 2 nie zostały połączone, tudzież za czynności, związane z udzielaniem pozwolenia na budowę urządzeń wodociągowych i na ich użytkowanie, Zarząd Miejski pobiera opłaty według taryfy.

Opłaty za wodę, zużytą dla celów domowych, pobiera Zarząd Miejski według swego uznania, ryczałtowo lub wg miesięcznych wskazań wodomierzy. Opłaty ryczałtowe nie mogą być pobierane dłużej niż 3 lata od daty połączenia nieruchomości z wodociągiem gminnym. Raz wprowadzone pobieranie opłat za wodę według wskazań wodomierza nie może być zastąpione pobieraniem opłat ryczałtowych. Celem kontroli pobierania wody Zarządowi Miejskiemu przysługuje prawo wstawienia wodomierza do każdego połączenia domowego.

Zwolnienie nieruchomości od połączenia z wodociągiem miejskim (§ 7) nie zwalnia właściciela nieruchomości od obowiązku uiszczenia ryczałtowych opłat wodociągowych, przewidzianych w § 54.

§ 16. Opłaty za wodę, używaną dla celów przemysłowych, będą pobierane wg specjalnych stawek, przewidzianych w taryfie.

§ 17. Opłatę za wodę i za korzystanie z wodomierza uiszcza właściciel nieruchomości co miesiąc.

Opłatę tę Zarząd Miejski może pobierać bezpośrednio od lokatorów, o ile w odnośnych mieszkaniach zostaną umieszczone osobne wodomierze.

Pracownicy miejscy, odczytujący wskazania wodomierza, zgłaszają się u właściciela nieruchomości lub jego pełnomocnika, który może być obecny przy odczytywaniu wodomierza. Przy takiem odczytywaniu powinien być obecny do pomocy dozorca domu, o ile taki istnieje.

Gdyby z winy właściciela nieruchomości, z powodu braku dostępu do wodomierza 2 razy z rzędu nie można było dokonać odczytu, koszta odczytu ponosi właściciel nieruchomości.

Plomby przy wodomierzach mogą być zdejmowane tylko przez pracowników Zarządu Miejskiego.

§ 18 Za prawo korzystania z wspólnych zdrojów i studzien (§ 7) właściciele nieruchomości, na których żądanie i koszt zdroje te i studnie zostały zbudowane, uiszczają opłatę według taryfy (§ 54 pkt. 1 lit. b.

§ 19. Jeśliby przy pobieraniu opłat za wodę według wskazań wodomierza wodomierz z powodu wadliwego działania w danym miesiącu nie wskazał ilości pobranej wody, ilość ta powinna być obliczona na podstawie przeciętnej, otrzymanej według wskazań wodomierza za 2 miesiące: poprzedzający zepsucie się wodomierza i następny po ustawieniu nowego wodomierza.

§ 20. Od lokali niezajętych nie pobiera się ryczałtowych opłat, z wyjątkiem opłaty za wynajem wodomierza.

§ 21. Czasowe nieużywanie wody na nieruchomości nie zwalnia jej właściciela od stałej miesięcznej opłaty za wynajem wodomierza.

§ 22. W razie wątpliwości co do prawidłowego działania wodomierza, może właściciel nieruchomości zażądać sprawdzenia wodomierza, wpłacając do kasy Zarządu Miejskiego na koszta badania kwotę, ustaloną w taryfie. Koszt tego sprawdzenia ponosi właściciel nieruchomości, o ile wodomierz wykazuje błędy w granicach, ustalonych przez Główny Urząd Miar. W razie przekroczenia tych granic, koszt sprawdzenia ponosi Zarząd Miejski, przyczem w tym wypadku w następnym okresie obrachunkowym potrąca się z rachunku sumę wpłaconą na koszta sprawdzenia wodomierza oraz potrąca lub dolicza koszt wody błędnie wykazanej bądź niewykazanej przez wodomierz w ostatnim okresie obrachunkowym.

§ 23. Opłaty wodociągowe powinny być uregulowane w ciągu 14 dni od dnia doręczenia rachunku.

Opłaty należne za czynności Zarządu Miej-

skiego połączone z udzieleniem pozwolenia, uiszcza się przed dokonaniem tych czynności

Należności nieuiszczone w terminie będą ściągane według przepisów, dotyczących ściągania samoistnych danin komunalnych.

II. WARUNKI TECHNICZNE.

Materjał części instalacyjnych.

§ 24. Wszystkie części domowej instalacji wodociągowej powinny być wykonane z materjałów niewywierających wpływu na jakość wody.

Zawór główny.

§ 25. Domowa instalacja wodociągowa winna posiadać przy wodomierzu od strony instalacji własny zawór główny oraz kurek spustowy dla całkowitego jej opróżnienia. Wszystkie przewody powinny być ułożone z odpowiedniemi spadkami dla należytego odwodnienia i odwietrzenia instalacji.

Wodomierz.

§ 26 Wodomierz domowy powinien być umieszczony w piwnicy, a w razie, gdy to jest niemożliwe zewnątrz budynku w studzience o wymiarach, wynoszących co najmniej 0,8 x 1.3 m i o głębokości 1.8 m z materjału trwałego niegnijącego, ani kruszejącego, jak np. cegły, kamienia, betonu, żelazo-betonu i t. p.

Studzienka powinna posiadać klamry żelazne dla schodzenia oraz otwór włazowy o średnicy 0,6 m w świetle, zaopatrzony w szczelną pokrywę żeliwną.

Podziemne części instalacji poza budynkami.

§ 27. Wszystkie podziemne części instalacji domowej poza budynkami powinny być ułożone przynajmniej na głębokości 1 m 50 cm pod terenem w celu zabezpieczenia przed zamarzaniem.

Powyższe nie dotyczy przewodów ogrodowych i polewaczkowych, zaopatrzonych w odpowiednie urządzenia do opróżnienia i zamknięcia.

Przewody wodociągowe wewnątrz budynków.

§28. Leżące przewody wodociągowe wewnątrz budynku powinny być prowadzone, o ile to jest możliwe, po ścianach wewnętrznych. W razie koniecznej potrzeby prowadzenia rury w ziemi pod podłogą, należy je układać w głębokości co najmniej 0.3 m pod podłogą. Zabrania się przytem układania rur pod twardą podłogą na podłożu betonowem. Przeprowadzania rur na strychach należy unikać.

Ścienne przewody w budynku mogą być prowadzone albo po powierzchni ścian albo w bruzdach ściennych z pozostawieniem izolacji powietrznej dookoła rur. Bruzdy te mogą być zakryte dopiero po próbie na ciśnienie Zamurowanie w ścianach na stałe przewodów wodociągowych jest zabronione.

Rury wodociągowe należy przeprowadzać w budynku tak, aby były zabezpieczone od zamarzania oraz uderzeń.

Rury wodociągowe w budynku powinny być przytwierdzane do ścian zapomocą odpowiednich haków, uchwytów lub klamer w odstępach co najwyżej 3 metrowych.

Gdyby zachodziła obawa, iż niektóre odcinki przewodów wodociągowych mogą ulec zamarzaniu podczas silniejszych mrozów, należy je izolować (otulić) złemi przewodnikami ciepła.

Każdy pionowy przewód wodociągowy w budynku powinien być zaopatrzony przy odgałęzieniu od głównych przewodów poziomych w zawór przelotowy i kurek spustowy.

Rury powinny być układane w kierunkach prostopadłych lub równoległych do najbliższych ścian.

Urządzenia odpływowe i zbiorniki.

§ 29. Pod wylotem wodociągowym powinno się znajdować dostatecznie wielkie urządzenie odpływowe, posiadające zamknięcie wodne i sitkowe.

Kurki i zawory powinny być tak skonstruowane, aby nie powodowały uderzeń wodnych w przewodach. Zabrania się używania kurków t. zw. półobrotowych, stożkowych lub klinowych, zamykających przypływ nagle.

Przed wannami i zbiornikami klozetowemi i pisuarowemi należy ustawiać zawory przelotowe.

Przy zbiornikach klozetowych i pisuarowych mogą być stosowane samoczynne pływakowe zawory. Zabronione jest bezpośrednie zasilanie kotłów parowych wodą z wodociągu; zabronionem jest również ustawianie na poddaszach zbiorników bezpośrednio połączonych z siecią wodociągową, tudzież bezpośrednie łączenie rur wodociągowych z jakiemikolwiek przyborami kanalizacyjnemi.

Średnica wylotów i przewodów

§ 30. Średnice wylotów wodociągowych powinny wynosić:

a) wylot nad zlewem, umywalką, zmywakiem przy klozecie, pisuarze, bidecie, natrysku, polewaczce pokojowej — 13 mm,

b) wylot nad wanną, dużym zlewem lub zmywakiem (restauracyjnym) 20 mm,

c) polewaczka podwórzowa, ogrodowa lub uliczna — 26 mm,

d) wylot (kran) pożarny, wewnętrzny co najmniej 38 mm.

Średnice przewodów do przyborów, wskazanych wyżej, powinny wynosić:

Przewody do przyborów wskazanych wyżej pod literami.

	a	b	c	d
				przy 38 mm
do 2 wylotów	13 mm	20 mm	32 mm	50 mm
przy 3-6 wylot.	20 mm	26 mm	38 mm	80 mm
przy 7-10 wylot.	26 mm	32 mm		100 mm
ponad 10 wylot.	32 mm	38 mm		100 mm

Przewody

§ 31. Przewody wodociągowe powinny być wykonywane z rur żeliwnych, kielichowych, żelaznych obustronnie ocynkowanych i ołowianych grubościennych.

Na przewody podziemne powinny być używane rury żeliwne kielichowe (mufowe) o średnicy 40 mm. i większych.

Łączenie rur żeliwnych powinno być wykonywane na kształtki kielichowe z uszczelnieniem kielichów za sznur biały, sznur smołowy i ołów. W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, może być dopuszczone łączenie kołnierzowe.

Rury żelazne ocynkowane z reguły mogą być używane tylko na przewody wewnątrz budynku, O ile w wypadkach wyjątkowych mają być one ułożone pod ziemią, powinny być owinięte starannie jutą i osmołowane lub w inny sposób zabezpieczone od szkodliwego działania związków chemicznych.

Łączenie rur żelaznych ocynkowanych powinno być wykonane na kształtki i łączniki z. gwintem gazowym lub na holendry.

Połączenie rur pod kątem powinno być wykonywane zapomocą kształtek, t. zw. krępowania rur ocynkowanych stosować nie wolno.

Rury ołowiane mogą być stosowane tylko dla takich przewodów, których woda nie może być czerpana do picia, gotowania i t. p.

Łączenie rur ołowianych powinno być wykonywane zapomocą lutowania lub na holendry.

Wymiary i kształt rur wodociągowych żeliwnych kielichowych powinny odpowiadać normom Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

Minimalne grubości ścianek rur żelaznych obustronnie ocynkowanych powinny wynosić stosownie do niżej podanych wewnętrznych średnic rur:

średnica	13 mm	grubość ścianek	2.5 mm
"	20 mm	" "	2.5 mm
"	26 mm	" "	3.25 mm
"	32 mm	" "	3.5 mm
"	38 mm	" "	3.5 mm
"	50 mm	" "	3.5 mm

Minimalne grubości ścianek rur ołowianych grubościenne powinny wynosić stosownie do niżej podanych wewnętrznych średnic rur:

średnica	13 mm	grubość ścianek	3.5 mm
"	20 mm	" "	4.5 mm
"	26 mm	" "	5.5 mm
"	32 mm	" "	6 mm

Wyżej podane grubości ścianek rur żelaznych ocynkowanych i rur ołowianych obowiązują do czasu znormalizowania przez Polski Komitet Normalizacyjny.

Średnica przewodów odpływowych.

§ 32. Średnice przewodów spustowych (pionów) i ich odgałęzień powinny conajmiej wynosić:

a) od pojedynczego zlewu kuchennego, zmywaka, wanny, umywalni lub pisuaru 50 mm,

b) od kilku zlewów kuchennych, wanien, umywalni lub pisuarów, 70 mm,

c) od klozetów wodnych 100 mm.

Średnice przewodów odpływowych powinny conajmniej wynosić:

a) od zwykłych kuchen, pralni, łazienek, pisuarów, pojedyńczych klozetów, wpustów stajennych i piwnicznych i t. p. 100 mm,

b) od dużych kuchen (restauracyjne, hotele) dwóch lub większej ilości klozetów wpustów podwórzowych oraz przy kilku przewodach odpływowych razem połączonych 100 — 150 mm.

Przewody odpływowe, łączące się z sobą powinny przechodzić w przewody o większej średnicy.

Średnice wszelkich przewodów odpływowych łącznie z przewodem głównym powinny być stosowane możliwie najoszczędniej z zachowaniem rozmiarów wyżej podanych.

Przewody spustowe.

§ 33. Przewody spustowe wewnątrz budynku należy ustawiać o ile możności pionowo. Zabrania się ustawiania tych przewodów pochyło pod kątem większym niż 45°. W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, może jednak Zarząd Miejski zezwolić na zastosowanie większego kąta pomiędzy przewodem spustowym a linją pionową.

Połączenie rur spustowych należy urządzać pod kątem nie większym nad 45°, licząc w kierunku biegu wody.

Przewody spustowe i wchodzące do nich rozgałęzienia ustawia się od góry do dołu, swobodnie przy ścianie lub w odpowiednich wnękach z należytem umocowaniem. Przewody te mogą być zakryte lub zaszalowane, zabrania się natomiast zamurowania ich na stałe,

Rury spustowe od klozetów, zlewów, wanien, umywalek, pisuarów i t. p. mogą być prowadzone oddzielnie lub łączyć się dla kilku przyrządów z obu powyższych grup do jednej rury spustowej, jednak pod warunkiem zabezpieczenia syfonów od opróżnienia się i wysychania.

Zabrania się odprowadzania wody deszczowej do rur spustowych od wewnętrznych urządzeń kanalizacyjnych lub odwrotnie, spuszczanie wód brudnych do rur spustowych deszczowych.

Rury wentylacyjne.

§ 34. Przewody spustowe powinny być wyprowadzone jako rury wentylacyjne ponad dach powyżej okien i wogóle otworów do wnętrza budynków, znajdujących się w odległości mniejszej od 4 metrów (licząc w planie) od tych przewodów.

Rury wentylacyjne powinny tworzyć o ile możności pionowe przedłużenie przewodów spustowych.

Średnica rur wentylacyjnych powinna równać się średnicy odpowiedniego przewodu spustowego.

Górna część rury wentylacyjnej w odległości o 0.5 m do dachu, powinna być powiększona w średnicy przynajmniej o 100 mm i wyprowadzona do wysokości od 0.5 do 1.0 m ponad dach; ponadto rura ta powinna być zaopatrzona w daszek ochronny.

Połączenie dwóch lub kilku rur wentylacyjnych może być dozwolone tylko wyjątkowo i pod warunkiem, ażeby przekrój poprzeczny rur połączonych nie był mniejszy od sumy przekrojów pojedyńczych rur i ażeby miejsce połączenia położone było wyżej od najwyższego dopływu ścieków.

Zabronione są ruchome lub też skomplikowane przyrządy wentylacyjne.

Nie wolno wprowadzać rur wentylacyjnych od rur spustowych ani do kanałów kominowych, ani do kanałów wentylacyjnych z mieszkań.

Zamknięcia wodne.

§ 35. Przyrządy kanalizacyjne, przeznaczone do odprowadzania ścieków do rur spustowych lub odpływowych, powinny być zaopatrzone w zamknięcia wodne (syfony).

Za najodpowiedniejsze zamknięcia wodne uważa się rury gładkie, zgięte w formie litery U lub S. zatrzymujące w sobie stale wodę, mogą być jednak używane zamknięcia wodne i innych systemów, o ile trwałość i dokładność działania ich uznana będzie za nieulegającą wątpliwości.

Wysokość zamknięcia wodnego w syfonie powinna wynosić przy klozetach, pisuarach, zlewach, wannach, umywalkach i t. p. conajmniej 75 mm.

przy wpustach conajmniej 100 mm.

Średnice rury syfonowej winny być następujące:

przy umywalniach, małych zlewikach laboratoryjnych, pisuarach i t. p. 40 mm,

przy miskach zlewowych, zmywakach, wannach i wpuścikach podłogowych 50 mm.

przy miskach klozetowych 100 mm,

przy wpustach w suterenach i piwnicach 100 mm.

Przyrządy kanalizacyjne z wyjątkiem misek klozetowych oraz wpustów piwnicznych i podłogowych powinny być zaopatrzone przed syfonami w przytwierdzoną na stałe kratkę, której szczeliny nie powinny być większe niż 5 mm., ogólna zaś powierzchnia otworów powinna się równać conajmniej przekrojowi syfonu w świetle. Wpusty piwniczne i podłogowe powinny być zaopatrzone w kratki odejmowane. Miski klozetowe kratek nie powinny posiadać. Syfony powinny posiadać otwory łatwo dostępne do czyszczenia, — otwory te

wewnątrz domów powinny zamykać się hermetycznie.

Syfon powinien znajdować się tuż pod miską ściekową, odprowadzające zaś ramię jego powinno łączyć się z rurą spustową lub odpływową możliwie bezpośrednio.

Syfony nie mogą być zakładane na wspólnych przewodach odpływowych.

Urządzenia zlewowe.

§ 36. Urządzenia zlewowe wszelkiego rodzaju powinny posiadać kratki (sitka), stanowiące część urządzenia zlewowego lub przymocowane na stałe przed syfonem. Zlew powinien być zaopatrzony w kurek wodociągowy do przemywania miski zlewowej i syfonu.

Zmywaki i zlewy w większych kuchniach powinny być zaopatrzone w urządzenia do zatrzymania zawartych w ściekach tłuszczów (tłuszczownik), posiadające powierzchnię dostateczną do ochładzania ścieków; urządzenia te powinne mieć otwory łatwo dostępne do czyszczenia.

Podłogi pod zlewami, przeznaczonemi dla wspólnego użytku kilku mieszkań i w łazienkach, powinny być nieprzepuszczalne.

Wanny.

§ 37. Wanny należy umieszczać w pomieszczeniach należycie ogrzanych, przewietrzanych i oświetlonych. Wanny powinny być ustawione w taki sposób, żeby był zapewniony do nich dostęp w celu utrzymania czystości.

Otwór spustowy powinien być zamykany szczelnie zapomocą metalowego korka. Rura spustowa powinna posiadać zamknięcie syfonowe lub kończyć się nad wpustem podłogowym, posiadającym takie zamknięcie.

Wanna powinna posiadać przelew, połączony z rurą spustową powyżej zamknięcia wodnego. Otwór przelewowy powinien być zaopatrzony w sitko.

Klozety i pisuary.

§ 38. Klozety i pisuary powinny być urządzone w sposób podany niżej i powinny być przemywane czystą wodą.

System misek klozetowych może być dowolny, z tem jednakże, żeby posiadały one zamknięcia wodne, umieszczone bezpośrednio pod miską, ażeby na misce pozostawała zawsze woda w warstwie przynajmniej 40 mm głębokości i żeby cała powierzchnia miski była należycie spłukiwana wodą.

Odgałęzienie od rury spustowej pod klozet, mierzone poziomo, nie powinno być dłuższe nad 1.25 m, w przeciwnym razie należy przeprowadzić specjalną rurę wentylacyjną.

Każdy klozet powinien być zaopatrzony w płuczkę (zbiornik płuczący), umieszczoną nie niżej niż 1.6 metra nad siedzeniem i dającą strumień wody za pociągnięciem rączki.

Rura łącząca płuczkę z miską klozetową powinna mieć conajmniej 30 mm średnicy w świetle.

Przy każdem spłukaniu miski powinno się wylewać z płuczki niemniej niż 8 litrów wody w ciągu 3-5 sekund.

Do spłukiwania misek klozetowych można zastosować również i inne urządzenia spłukujące (nprz. przyciskowe) uznane przez Zarząd Miejski za odpowiednie.

Do jednej rury spustowej nie należy łączyć na jednej kondygnacji więcej niż 3 miski klozetowe.

Zabrania się urządzenia klozetów, w których nieczystości przechodzą przez ruchome przyrządy, jak zawory, zasuwy i t. p. Przemywanie misek klozetowych zapomocą przyrządów automatycznych jest dopuszczalne, o ile gwarantują one trwałe i skuteczne działanie.

Klozety powinny być urządzane w pomieszczeniach, oddzielonych od izb mieszkalnych. Podłoga powinna być terrakotowa, lub z innego wodoszczelnego materjału. Ściany do wysokości 1,2 m od podłogi winny być nieprzesiąkliwe i zupełnie gładkie.

Pomieszczenie klozetowe na jedną miskę powinno być wymiaru conajmniej 0.85 x 1.15 m mieć dostateczne oświetlenie (dzienne lub sztuczne oraz wentylację zapomocą oddzielnego kanału wyciągowego.

Klozety ogólne w domach mieszkalnych powinny znajdować się w pomieszczeniach murowanych, nakrytych betonowym lub ceglanym stropem i wentylowanem bezpośrednim wejściem z podwórza, z podłogą wodoszczelną i wzniesioną conajmniej o 15 cm. nad poziom podwórza.

O ile warunki lokalne nie stoją na przeszkodzie, pomieszczenia klozetów ogólnych powinny być podpiwniczone dla ułatwiania dostępu do rur kanalizacyjnych w celu ich rewizji.

Pisuary powinny być urządzane w formie gładkich muszel ściennych, posiadających

w dnie sitko, na stałe przytwierdzone do korpusu, albo w formie otwartych żłobków naziemnych z odpowiednią pionową częścią ścienną, wyrobionych z materjału o powierzchni zupełnie gładkiej i niewsiąkliwej. W obu wypadkach pisuary powinny być zaopatrzone w przepisowe zamknięcia wodne lub oliwne i w stałe lub perjodyczne spłukiwania z oddzielnych rezerwuarków, spuszczających każdorazowo niemniej niż 2.5 litra wody.

W przypadkach zasługujących na uwzględnienie Zarząd Miejski może zezwolić na odstępstwa od postanowień, zawartych w niniejszym paragrafie, a dotyczących sposobu urządzenia klozetów i pisuarów.

§ 39. Miski klozetowe siedzeniowe powinny być ze wszystkich stron odkryte i dostępne do utrzymania czystości. Oszalowanie ich deskami oraz obmurowanie lub zabetonowanie jest niedopuszczalne. Miski zaś włoskie (rzymskie) powinny być wpuszczane w płytę, wzniesioną nad posadzkę.

Siedzenia na miskach, o ile są stosowane powinny być z trwałego i niewrażliwego na wilgoć drzewa, grubości conajmniej 3 cm. do podnoszenia na zawiasach ręcznie lub automatycznie.

Rury spłukujące pomiędzy płuczką a miską mogą być ołowiane, żelazne, ocynkowane lub stalowe, prawidłowo wygięte i przymocowane do ściany. Połączenie ich z miską klozetową następuje zapomocą stożka gumowego, umocowanego do rury i miski drutem.

Miski klozetowe siedzeniowe umocowuje się śrubami mosiężnemi do korków drewnianych, umieszczonych w posadzce pod miską i zalanych zaprawą cementową.

Pisuary, zlewy, umywalnie i t. p. umieszcza się na odpowiedniej wysokości przy ścianach i przytwierdza do nich śrubami mosiężnemi, wkręconemi w zaprawione w ściany korki drewniane, bądź też ustawia się na umocowanych do ściany wspornikach.

Otwory rewizyjne.

§ 40. Na rurach odpływowych w razie uznanej przez Zarząd Miejski potrzeby powinny być urządzone w odpowiednich miejscach zamykane hermetycznie otwory rewizyjne do przeczyszczania rur.

Części rur odpływowych zaopatrzone w takie otwory (czyszczaki) mogą być umieszczane w studzienkach rewizyjnych o średnicy, wynoszącej w świetle conajmniej 0.80 m, celem dogodnego do nich dostępu.

Zabezpieczenie przed działaniem mrozu.

§ 41. Rury i wszelkie urządzenia kanalizacyjne powinny być umieszczone i urządzone tak, ażeby były należycie zabezpieczone przed działaniem mrozu.

Materjał przewodów

§ 42. Przewody spustowe i wentylacyjne wewnątrz budynku, jak również ich rozgałęzienia i połączenia powinny być na całej swej długości żeliwne, z uszczelnieniem na sznur i ołów.

§ 43. Przy wysokości pionu, nieprzekraczającej 12 m, licząc od poziomu chodnika ulicy, mogą być stosowane przewody spustowe z rur kamionkowych z uszczelnieniem na sznur i kit asfaltowy,

Połączenia odpływów od zlewów, umywalek lub pisuarów mogą być ołowiane lub żelazne ocynkowane o średnicy odpowiedniej do syfonów

Powiększona w średnicy nasada rury wentylacyjnej, wyprowadzonej ponad dach, powinna być zrobiona z blachy cynkowej lub z innego odpowiedniego materjału.

Materjał syfonów.

§ 44. Należy używać syfonów z następujących materjałów:

a) przy średnicy 40 mm — ołowiane lub mosiężne niklowane w jednej sztuce,

b) przy średnicy 50 mm — żeliwne w jednej sztuce,

c) przy średnicy 100 mm — dla pojedyńczych klozetów żeliwne, o ile nie stanowią całości z miską klozetową i nie są wyrobione z tegoż co miska materjału,

d) przy średnicy 100 mm i więcej — przy grupowych ustępach, wpustach piwnicznych, tłuszczownikach, rurach deszczowych — żeliwne,

e) przy średnicy 100 mm i więcej — od wpustów podwórzowych — żeliwne lub kamionkowe, zależnie od tego, z jakiego materjału zostaje wykonany przewód odpływowy od wpustu.

Grubość ścianek syfonów nie powinna być mniejsza od grubości ścianek rury odpowiedniej średnicy i materjału.

Syfony żeliwne wymienione wyżej pod pozycjami b) i c) powinny być wewnątrz starannie emaljowane.

Przy połączeniu syfonów z rurami spu-

stowemi, dozwolone są połączenia kielichowe lub kołnierzowe, z wyjątkiem syfonów ołowianych, przy których połączenie powinno być wykonane jako kołnierzowe, albo zapomocą mosiężnych łączników.

Materjał wpustów.

§ 45. Wpusty podłogowe i suterenowe powinny być zawsze żeliwne.

Wszelkie kraty, pokrywy, płyty, wpuszczane w powierzchnię podwórza lub podłogi, winny być zawsze żeliwne.

Materjał zmywaków.

§ 46. Zmywaki powinny być kamionkowe, fajansowe, betonowe, kamienne z kamienia nieporowatego, dobrze oszlifowanego i nieprzepuszczającego wody lub metalowe nierdzewiejące.

Zlewy kuchenne, umywalnie, wanny powinny być z kamienia. betonu, fajansu, kamionki, porcelany, nierdzewiejącego metalu lub żeliwa, przyczem w tym ostatnim wypadku powinny być przynajmniej od wewnątrz starannie emaljowane.

Materjał misek klozetowych.

§ 47. Miski klozetowe i pisuarowe powinny być z fajansu, porcelany lub kamionki starannie na jasno polewanej.

W ustępach ogólnych mogą być miski klozetowe żeliwne wewnątrz emaljowane.

Koryta ustępowe powinny być kamionkowe lnb z innego odpowiedniego materjału.

Materjał studzienek.

§ 48. Studzienki powinny być wykonane z najlepszej prasowanej cegły na zaprawie cementowej, z betonu lub żelazo-betonu.

Materjał innych części kanalizacji.

§ 49. Wszelkie materjały i urządzenia, używane do robót kanalizacyjnych powinny być w najlepszym gatunku i odpowiadać typom i wzorom, ustalonym przez Polski Komitet Normalizacyjny.

O zdatności materjałów i urządzeń jeszcze nieznormalizowanych orzeka Zarząd Miejski.

Rury i kształtki kamionkowe.

§ 50. Rury i kształtki kamionkowe powinny być starannie wyrobione z najlepszego materjału dobrze wypalonego, obustronnie polewanego bez pęknięć, skaz, pęcherzy, kamieni i t. p.

Rury i kształtki powinny być typu kielichowego o prawidłowym przekroju kołowym.

Głębokość kielichów powinna być nie mniejsza niż 70 mm, kielichy powinny być formowane jednocześnie z formowaniem rur lub kształtek.

Wewnętrzna powierzchnia kielichów oraz zewnętrzna powierzchnia bosych końców rur i kształtek powinna posiadać odpowiednie rowki pierścieniowe na długości co najmniej 60 mm.

Długość rur prostych nie powinna przekraczać 1 metra, długość kształtek 0.6 m.

Grubość ścianek rur kamionkowyah powinna co najmniej wynosić:

przy	średn.	100 mm —	grubość ścianek	15 mm
„	„	150 mm —	„ „	17 mm
„	„	200 mm —	„ „	19 mm
„	„	250 mm —	„ „	22 mm
„	„	300 mm —	„ „	25 mm

Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowiednich norm przez Polski Komitet Normalizacyjny.

Rury i kształtki żeliwne.

§ 51. Rury i kształtki żeliwne do robót kanalizacyjnych powinny być kielichowe, odlewane z czystego drobnoziarnistego surowca, o prawidłowym przekroju kołowym. Odlew powinien być gładki, czysty, bez pęknięć, skaz, pęcherzy i t. p., posmołowany obustronnie lakierem asfaltowym w stanie gorącym.

Grubość ścianek rur żeliwnych powinna co najmniej wynosić:

przy średnicy	50 mm	—	5 mm
„ „	70 mm	—	5 mm
„ „	100 mm	—	6 mm
„ „	150 mm	—	6 mm
„ „	200 mm	—	6 mm

W dzielnicach, w których warunki techniczne pozwalają na stosowanie lżejszego typu rur kanalizacyjnych, mogą być używane rury o następujących grubościach ścianek:

przy średnicy	50 mm	—	3.5 mm
„ „	70 mm	—	3.5 mm
„ „	100 mm	—	4.5 mm
„ „	150 mm	—	4.5 mm
„ „	200 mm	—	4.5 mm

Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowiednich norm przez Polski Komitet Normalizacyjny.

Rury ołowiane.

§ 52. Rury ołowiane stosuje się do następujących wymiarów:

wewn. średnica	25 mm	— grub. ścianek	3	mm
„ „	30 mm	— „ „	3,5	mm
„ „	40 mm	— „ „	4	mm
„ „	50 mm	— „ „	4	mm

Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowiednich norm przez Polski Komitet Normalizacyjny.

III. TARYFA OPŁAT.

§ 53. Za czynności, związane z udzieleniem pozwolenia na budowę urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych i na ich użytkowanie, będzie pobierane:

I. Za rozpatrzenie projektu urządzenia:
- a) wodociągu domowego od domu parterowego . . . . 10 zł.
  a ponadto od każdego piętra . . . . 5 zł.
- b) kanalizacji domowej . . . 10 zł.

II. Za przeprowadzenie powtórnej próby ciśnienia . . . . . 10 zł.

§ 54. Za korzystanie z wody z wodociągu miejskiego, lub za prawo korzystania z wody będą pobierane następujące opłaty:

A. **Opłaty ryczałtowe.**

1) Za wodę dla użytku domowego obliczoną według norm minimalnych, ustalonych poniżej pobiera Zarząd Miejski:

a) po 0.60 zł. za 1 m^3 z nieruchomości połączonych z wodociągiem miejskim.

b) po 0.30 zł. za 1 m^3 z nieruchomości zwolnionych od obowiązku połączenia z wodociągiem miejskim w myśl § 7 niniejszych przepisów.

Za minimalną normę zużycia wody przyjmuje się:

na lokal 1-izbowy 4 m^3 miesięcznie
„ „ 2- „ 7 m^3 „
„ „ 3- „ 10 m^3 „
i t. d. po 3 m^3 na każdą izbę.

Dla suteryn i poddaszy normy te zmniejsza się o połowę.

Przy przekroczeniu powyższych norm zużycia wody będą pobierane za nadwyżkę zużycia opłaty, według wskazań wodomierza po cenach, określonych w dziale B tegoż paragrafu.

Za izbę uważa się każde pomieszczenie o powierzchni podłogi, wynoszącej najmniej 10 m^2.

Jeżeli lokal składa się wyłącznie z izb, z których każda ma powierzchnię podłogi mniejszą niż 10 m^2, wówczas dla pomieszczeń tych przyjmuje się normy o połowę mniejsze.

Pomieszczenia o powierzchni powyżej 36 m^2 liczy się:

od 37 do 60 m^2 za 2-izbowe
„ 61 „ 90 m^2 „ 3- „
„ 91 „ 120 m^2 „ 4- „
„ 121 „ 150 m^2 „ 5- „
każde dalsze 30 m^2 powierzchni za 1 izbę.

Przy wyznaczaniu opłat według norm, nie bierze się pod uwagę piwnic, szop i t. p. pomieszczeń, w których nie używa się wody; natomiast liczy się do opłat stajnie, obory, garaże, tudzież suteryny, w których mieszczą się sklepy, warsztaty, przetwórnie i t. p.

2) Od właścicieli tych nieruchomości, które w oznaczonym terminie nie zostały przyłączone do wodociągu miejskiego, pobiera się opłatę po 0.60 zł. za 1 m^3 wody, obliczonej według norm wyżej podanych, poczynając od daty zaistnienia obowiązku przyłączenia.

3) Za wodę ze zdrojów ulicznych w dzielnicach, gdzie nie istnieje przymus, pobiera się po 2 gr. za wiadro 10-litrowe.

B. **Opłaty według wskazań wodomierzy.**

4) Za wodę, zużytą na potrzeby domowe, pobiera się za każdy metr sześcienny po 0.60 zł.

5) Za wodę, zużytą przez urzędy państwowe, komunalne oraz w budynkach użyteczności publicznej, jak szkoły, szpitale itp., pobiera się za 1 m^3 0.50 zł.

6) Za wodę, zyżytą przez instytucje dobroczynne, posiadające zakłady (pralnie, łazienki etc.) pobiera się za 1 m^3 0.30 zł.

7) Za wodę, zużytą przez instytucje dobroczynne, nie posiadające zakładów zarobkowych, szpitale nienależące do gminy oraz szkoły utrzymywane przez Państwo, związki samorządowe lub przez towarzystwa i instytucje opieki społecznej, pobiera się za 1 m^3 0,25 zł.

8) Za wodę, zużytą przez zakłady miejskie, ochronki, sierocińce i inne instytucje społeczne i dobroczynne, których pensjonarjuszy chociażby częściowo utrzymuje gmina m. Chrzanowa, pobiera się za 1 m^3 0.15 zł.

9) Za wodę na cele przemysłowe pobiera się przy zużyciu wody:

ponad 100 m³ miesięcznie — za 1 m³ 0.40 zł.
„ 1000 „ „ — „ „ 0.35 „
„ 1500 „ „ — „ „ 0.30 „
„ 3000 „ „ — „ „ 0.25 „
„ 6000 „ „ — „ „ 0.20 „
powyżej 6000 m³ miesięcznie według umowy, zawartej przez Zarząd Miejski z odbiorcą.

W wypadkach, nieprzewidzianych w niniejszej taryfie, pobierane będą opłaty na podstawie specjalnej umowy, zawartej przez Zarząd Miejski z odbiorcą.

§ 55. Przy zastosowaniu opłat za wodę według wskazań miejskich wodomierzy, wynajmowanych odbiorcom wody za korzystanie z wodomierzy, będą liczone następujące opłaty miesięczne:

1) a) za wodomierz o śred. dopływu 13 mm . . . . zł. 1.20
b) za wodomierz o śred. dopływu 20 mm . . . . zł. 1.80
c) za wodomierz o śred. dopływu 26 mm . . . . zł. 2.20
d) za wodomierz o śred. dopływu 30 mm . . . . zł. 2.50
e) za wodomierz o śred. dopływu 40 mm . . . . zł. 4.—
f) za wodomierz o śred. dopływu 50 mm . . . . zł. 10.—

Utrzymanie wodomierza w dobrym stanie obciąża Zarząd Miejski.

2) Za sprawdzanie wodomierza na żądanie zainteresowanych w razie, gdy błędy wodomierza nie przekraczają norm, ustalonych przez główny urząd miar, będzie pobierana kwota, odpowiadająca rzeczywistym wydatkom z doliczeniem 12% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej.

3) Za naprawę uszkodzeń wodomierza, wywołanych z winy odbiorcy wody, pobierana będzie opłata w wysokości rzeczywistych kosztów naprawy z dodatkiem 12% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej.

4) Za odczytanie wodomierza w wypadkach, przewidzianych w § 17 ust. 4 będzie pobierane 3 zł.

§ 56. Za roboty, wykonane przez Zarząd Miejski na koszt właścicieli nieruchomości, pobierane będą opłaty w wysokości rzeczywistych kosztów z 12% dodatkiem na pokrycie kosztów administracji i dozoru.

§ 57. W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie Zarząd Miejski może odraczać i rozkładać na raty należności, przewidziane w niniejszych przepisach, jakoteż stosować inne ulgi przy ustalaniu i ściąganiu tych należności.

IV. WEJŚCIE W ŻYCIE PRZEPISÓW.

§ 58. Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 2 miesiące po ogłoszeniu ich w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Bronisław Pieracki
Minister.

125.

Obwieszczenie Wojewody Krakowskiego
z dnia 31 lipca 1933 r.
o wpłynięciu podania o uprawnienie rządowe na zakład elektryczny okręgowy w Mościcach, Województwa Krakowskiego.

Stosownie do §§ 11 i 12 rozporządzenia z dnia 20 maja 1923 r. w sprawie udzielania uprawnień rządowych na wytwarzanie, przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energji elektrycznej (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 441) podaję do publicznej wiadomości, że w dniu 26 czerwca 1933 r. wpłynęło do Ministerstwa Przemysłu i Handlu podanie od Państwowej Fabryki Związków Azotowych w Mościcach o udzielenie uprawnienia rządowego w myśl art. 1 ustawy elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 277) na zakład elektryczny.

Powyższy zakład elektryczny ma służyć do przesyłania, przetwarzania i rozdzielania energji elektrycznej, w celu zawodowego zbytu na poniżej podanym obszarze:

Woj. Krakowskie, powiaty: 1) ropczycki, 2) mielecki, 3) tarnowski, 4) dąbrowski, 5) brzeski, 6) bocheński, 7) nowosądecki, 8) nowotarski w gminach: Biała Woda, Czarna Woda, Jaworki, Szlachtowa, Szczawnica Niżna, Szczawnica Wyżna, Krościenko, Sromowce Niżne, Sromowce Wyżne, Tylka, Hałuszowa, Tylmanowa, Grywałd, Czorsztyn i Krośnica; 9) gorlicki w gminach, które należały do zniesionego powiatu grybowskiego, 10) jasielski w gminach, które należały do zniesionego powiatu pilzneńskiego; Woj. Kieleckie, powiaty. 1) stopnicki z wyjątkiem gmin wiejskich: Chmielnik, Drugnia, Kurozwęki, Maleszowa, Potok i Szydłów, 2) pińczowski z wyjątkiem miasta Pińczowa i gmin wiejskich: Kliszów i Pińczów; Woj. Lwowskie powiaty: 1) krośnieński w gminach, które należały do zniesionego powiatu strzyżowskiego, i 2) rzeszowski.

Prąd ma być zmienny, sieć częściowo napowietrzna, częściowo podziemna. Czas trwania uprawnienia miałby wynosić 40 lat.

Dochodzenia w powyższej sprawie, przewidziane w §§ 11, 12 i 13 wspomnianego na wstępie rozporządzenia przeprowadzi Urząd Wojewódzki Krakowski w myśl reskryptu Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 15 lipca 1933 r. L. E. VIII—4706.

Ewentualne żądania, zarzuty i zastrzeżenia w sprawie projektowanego uprawnienia należy składać w Urzędach Wojewódzkich (Referatach Elektrycznych) w Krakowie, Kielcach i we Lwowie **do dnia 8 września 1933 r.**, a najpóźniej w dniu dochodzenia na ręce przewodniczącego komisji. Zarzuty, żądania i zastrzeżenia, wniesione po upływie oznaczonego terminu, rozpatrywane nie będą i nie wpłyną na sprawę ewentualnego wydania uprawnienia rządowego.

Rozprawa, której celem będzie zbadanie warunków dopuszczalności i celowości wydania uprawnienia oraz rozpatrzenia ewentualnych zarzutów i zastrzeżeń, odbędzie się w Starostwie Powiatowem w Tarnowie (Woj. Krakowskie) o godzinie 10·30 w dniu 11 września 1933 roku.

Plany projektowanego obszaru zasilania, opis techniczny całego zakładu elektrycznego oraz projekt uprawnienia rządowego są wyłożone do publicznego przejrzenia w Urzędzie Wojewódzkim (Referat Elektryczny) w Krakowie (ul. Zacisze Nr. 7, pokój 6, I. piętro) do dnia 9 września 1933 r.

Przewidziane w § 10 rozporządzenia z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 441) obwieszczenie zostało umieszczone w Nr. 152 Monitora Polskiego z dnia 6 lipca 1933 r.

Wojewoda:
Dr. Kwaśniewski

126.

Obwieszczenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Krakowie
z dnia 7 lipca 1933 r.
w sprawie wyłożenia projektu księgi gruntowej dla gminy Sepnica powiatu ropczyckiego.

Powiatowy Urząd Ziemski zgodnie z p. 1 art. 16 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o postępowaniu uproszczonem przy regulowaniu stanu hipotecznego gruntów w związku ze scaleniem w okręgach sądów apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 392) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 7 lipca 1933 r. wyłożony został w kancelarji Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Krakowie na przeciąg jednego miesiąca projekt księgi gruntowej dla gminy katastralnej Sepnica, położonej w powiecie ropczyckim.

Osoby zainteresowane mogą w terminie jednego miesiąca zgłosić do tutejszego Urzędu sprzeciwy co do zaprojektowanych wpisów, bądź co do pominięcia wpisów ujawnionych w danych wykazach hipotecznych.

Powyższy termin jednomiesięczny liczy się od trzeciego dnia po wywieszeniu niniejszego obwieszczenia w Urzędzie gminnym w Sepnicy.

Ogłoszenie niniejszego obwieszczenia nastąpiło w gminie Sepnica w dniu 17 lipca 1933 r.

Komisarz Ziemski **Inż. J. Wanic.**

127.

Ogłoszenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Krakowie
z dnia 25 lipca 1933 r.
w sprawie scalenia gminy Brunary Wyżne pow. gorlickiego.

Powiatowy Urząd Ziemski w Krakowie podaje do publicznej wiadomości na podstawie art. 10 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o postępowaniu uproszczonem przy regulowaniu stanu hipotecznego gruntów w związku ze scaleniem w okręgach sądów apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 392), że w kancelarji mierniczego prowadzącego scalenie w gminie Brunary Wyżne pow. Gorlice wyłożone zostały w dniu 22 lipca 1933 r. do wglądu przez osoby interesowane, wykaz stanu własności, posiadania i obciążenia oraz obszaru klasyfikacji i szacunku gruntów przed scaleniem, objętych obszarem scalenia w gminie Brunary Wyżne wraz z przewidzianemi w cz. 2 art. 5 cyt. ust. protokółami.

Osoby interesowane mogą w ciągu jednego miesiąca zgłosić pisemnie lub ustnie na ręce mierniczego sprzeciwy co do treści wyłożonych dokumentów. Niezgłoszenie sprzeciwów w terminie wyżej wykazanym w odniesieniu do prawa własności, posiadania i obciążeń spowoduje skutki, wynikające z art. 12 i cz. 2 art. 16 cyt. powyżej ustawy.

Powyższy termin jednomiesięczny liczy się od trzeciego dnia po wywieszeniu i ogło-

szeniu tego ogłoszenia w Urzędzie gminnym w Brunarach Wyżnych.

Ogłoszenie powyższe ogłoszone zostało w gminie Brunary Wyżne w dniu 22 lipca 1933 r.

Komisarz Ziemski: **Inż. J. Wanic.**

128.

Ogłoszenie Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie
z dnia 10 sierpnia 1933 r.
w sprawie zmiany § 71 statutu Kasy Chorych w Chrzanowie.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie na podstawie art. 14 i 67 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R P. Nr. 81, poz. 635), zatwierdza niniejszem z mocą obowiązującą od dnia 15 sierpnia 1933 r. zmianę statutu Kasy Chorych w Chrzanowie, powziętą zarządzeniem Komisarza Zarządzającego tejże Kasy z dnia 26 lipca 1933 r. Nr. 4, 03, 55, 11, a w szczególności zmianę § 71 przez ustalenie zasiłku dla karmiących na gr. 30 dziennie.

Dyrektor Okręg. Urzędu Ubezp.
we Lwowie
w. z. **Eugenjusz Nieć.**

Dział nieurzędowy.

Dyrekcja Poczt i Telegrafów rozpisuje

P r z e t a r g

nieograniczony ofertowy na budowę części gmachu dla Urzędu poczt. telegr. Nr. 1 w Krynicy o objętości około 1000 m³. Oferty ryczałtowe sporządzone na podstawie opisu technicznego i planów budowy należy wnosić do Oddziału Budowlanego Dyrekcji P. i T. w Krakowie ul. Warszawska Nr. 3, III. p. w zapieczętowanych podwójnych kopertach wraz z poświadczeniem złożenia wadjum oraz dołączenia podpisanych „Ogólnych warunków budowy III. B. 5.“ Termin wnoszenia ofert ustala się **na dzień 19 sierpnia 1933 r.** do godziny 12-ej poczem odbędzie się bezpośrednio rozprawa przetargowa. Projekt, opis techniczny — warunki ogólne robót oraz szczegółowe warunki przetargu wyłożone są do wglądu oferentów w godzinach urzędowych wspomnianego Oddziału. Wadjum w wysokości 5% sumy oferowanej należy składać w myśl „Ogólnych warunków budowy“ § 4 poz. 3. z wyjątkiem poz. 3. lit. f. g. h. dołączając do oferty.

L. OB. 2003/3/33 Kraków dnia 9 sierpnia 1933 r.

Prezes: inż **Gostwicki**

Więzienie w Wiśniczu rozpisuje **na dzień 23 sierpnia 1933 r.** godz. 10 rano przetarg nieograniczony na dostawę, 110 sągów drzewa twardego, 30 sągów drzewa miękkiego oraz 40 ton węgla górnośląskiego i około 240 ton węgla z Zagłębia Dąbrowieckiego lub Krakowskiego.

Bliższych szczegółów udziela Naczelnik Więzienia.

---

5. Okręgowy Urząd Budownictwa w Krakowie pl. św. Magdaleny L. 2. ogłasza przetarg nieograniczony na remont budynków 2 p. lotn. w Rakowicach na dzień 22 sierpnia 1933 r. godzina 10-ta.

Wszelkie informacje oraz druki ofertowe można utrzymać w Kierownictwie Nadzoru Budowy Lotniska w Rakowicach w godzinach urzędowych od dnia 12 sierpnia b. r. Wadjum 1% od sumy oferowanej winno być bezwzględnie złożone w Kasie Skarbowej, a kwit dołączony do oferty.

Złożona kaucja w innej formie jak: książeczki wkładkowe, listy gwarancyjne, weksle i t. p nie będą uwzględnione, a temsamem oferty te jako nieważne rozpatrywane nie będą.

Druki ofertowe w 1 egz. w podwójnych zalakowanych kopertach opatrzonych tytułem roboty należy składać w 5. Okr. Urzędzie Bud. w podanym wyżej terminie, poczem nastąpi komisyjne otwarcie ofert.

5. Okręg. Urząd Bud. zastrzega sobie dowolne powiększenie lub pomniejszenie robót wybór oferenta oraz unieważnienie przetargu.

Okręgowy Urząd Budownictwa No. V.

---

5 Okręgowy Urząd Budownictwa w Krakowie Plac św. Magdaleny L. 2 ogłasza przetarg nieograniczony na dalsze roboty w Sanatorjum Wojskowem im. Marsz. J. Piłsudskiego w Zakopanem:

1) Budowa w surowym stanie 1-piętrowego domu mieszkalnego na dzień 16 sierpnia 1933 r. godzina 10.

2) Przebudowa istniejącej drewnianej klat-

ki schodowej na żelazno-betonową w budynku głównym na dzień 16 sierpnia 1933 r. godzina 11-ta.

3) Dalsze roboty rozbudowy skrzydła gospodarczego na dzień 16 sierpnia 1933 r. godzina 12-ta.

4) Kanalizację wód opadowych na dzień 18 sierpnia 1933 r. godzina 10-ta.

5) Budowę przełazowego kanału dla rur centralnego ogrzewania na dzień 18 sierpnia 1933 r. godzina 11-ta.

6) Roboty wykończenia budynku w kolonji Podoficerskich Domów Wypoczynkowych w Zakrzowie na dzień 21 sierpnia godz. 10-ta.

Wszelkie informacje oraz druki ofertowe można otrzymać w Okr. Urz. Bud. w Krakowie w godzinach urzędowych, ad 6) od dnia 7 sierpnia 1933 r.

Wadjum 1% sumy oferowanej winno być **bezwzględnie** złożone w Kasie Skarbowej, a kwit dołączony do oferty.

Złożone kaucje w innej formie, jak książeczki wkładkowe, listy gwarancyjne, weksle itp nie będą uwzględnione, a temsamem oferty te jako nieważne rozpatrywane nie będą.

Druki ofertowe w 1 egz. w podwójnych zalakowanych kopertach opatrzonych tytułem roboty należy składać w 5 Okr. Urząd Bud. w podanym wyżej terminie, poczem nastąpi komisyjne otwarcie ofert.

5 Okr. Urząd Bud. zastrzega sobie dowolne powiększenie lub zmniejszenie robót, wybór oferenta oraz prawo unieważnienia przetargu.

Okręgowy Urząd Budownictwa Nr. 5.

---

5 Okręgowy Urząd Budownictwa w Krakowie Pl. św. Magdaleny L. 2 ogłasza przetarg nieograniczony na:

1) remont budynku koszar im. Tadeusza Kościuszki w Krakowie przy ul. Rajskiej na dzień 23 sierpnia 1933 r. godzina 10-ta.

2) remont instalacji wodociągowo-kanalizacyjnej w koszarach im. T. Kościuszki w Krakowie przy ul. Rajskiej na dzień 23 sierpnia 1933 r. godzina 11-ta.

3) remont instalacji oświetlenia elektrycznego w koszarach im. T. Kościuszki w Krakowie przy ul. Rajskiej na dzień 23 sierpnia 1933 r. godzina 12-ta.

4) wykonanie instalacji umywalń w koszarach im. Hetm. Czarnieckiego 20 p. p. w Krakowie na dzień 24 sierpnia 1933 r. godzina 10-ta.

5) budowę działowni dla 23 p. a. l. w Będzinie na dzień 24 sierpnia 1933 r. godz. 11.

6) wykonanie instalacji dezynfektora prawo-formalinowego w 75 p. p. w Królewskiej Hucie na dzień 25 sierpnia 1933 r. godz. 11-ta.

Wszelkie informacje oraz druki ofertowe można otrzymać w 5 Okr. Urzędzie Budownictwa w godzinach urzędowych od dnia 11-go sierpnia 1933 r.

Wadjum 1% oferowanej sumy winno być **bezwzględnie** złożone w Kasie Skarbowej, a kwit dołączony do oferty. Złożone kaucje w innej formie, jak książeczki wkładkowe, listy gwarancyjne, weksle itp. nie będą uwzględnione, a tem samem oferty te jako nieważne rozpatrywane nie będą.

Drnki ofertowe w 1 egzemplarzu w podwójnych zalakowanych kopertach, opatrzonych tytułem roboty należy składać w 5 Okr. Urzędzie Budownictwa w podanym wyżej terminie, poczem nastąpi komisyjne otwarcie ofert.

5 Okręgowy Urząd Budownictwa zastrzega sobie dowolne pomniejszenie lub zwiększenie robót, wybór oferenta oraz prawo unieważnienia przetargu.

Okręgowy Urząd Budownictwa Nr. 5.

Poszukiwania.

Sąd Grodzki w Skawinie sygn. Kg. 170/33 poszukuje za miejscem pobytu inż. Bogdana Kalatorowicza, ostatnio zamieszkałego w Woli Radziszowskiej;

Sąd Grodzki w Skawinie sygn. Kg. 436/33 poszukuje za miejscem pobytu Józefa Synowca, lat 34, urodzonego, przynależnego i zamieszkałego w Świątnikach Górnych, powiat krakowski, syna Wojciecha i Agaty z Choculićów;

Sąd Grodzki w Skawinie sygn. Kg. 558/33 poszukuje za miejscem pobytu Anny Ostrowskiej, zamieszkałej ostatnio w Skawinie ulica Korabska, powiat Kraków;

Sąd Grodzki w Skawinie sygn. Kg. 192/33 poszukuje za miejscem pobytu Jana Gołąba, lat 46, urodzonego w Rzegocinie pow. Bochnia, tam przynależnego, zamieszkałego w Sidzinie powiat Kraków, wyznania rz. kat. żonatego, nieślubnego syna Małgorzaty;

Sąd Okręgowy w Krakowie wydział III karny sygn. III Kad. 523/33 poszukuje za miejscem pobytu rej. prostytutek: 1) Franciszki Klaji, lat 21, zamieszkałej ostatnio w Krakowie przy ul. Kącik l. 2 m. 3 — i 2) Marji Horabik, lat

24, ostatnio zamieszkałej w Krakowie przy ul. Mogilskiej l. 104 m. 2;

Urząd Wojewódzki Lubelski do l. AA, 10|3|33 poszukuje za miejscem pobytu Jana Czajkowskiego, syna Antoniny Czajkowskiej, ur. w r. 1889 w Siedliszczach, który w r. 1932 wyjechał z Niemiec do Polski. Rysopis: wzrost średni, twarz okrągła, cera ciemna, oczy siwe, szatyn.

Urząd Wojewódzki Krakowski do Nr. BB II-5|K|33 poszukuje za miejscem pobytu:

1) Stanisławy Chylińskiej, ur. w r. 1899, córki Ryszarda i Lucyny, b. agentki pocztowej w Górze k. Płocka; 2) Stefanji Sawickiej, lat 27, córki Adama i Stanisławy, b. agentki pocztowej w Brańszczyku; 3) Andrzeja Brozyny (bez bliższych danych osobistych), zam. poprzednio w Bogucinie pow. Poznań; 4) Marji I. Grabskiej II. Raciborowskiej, b. właść. dóbr w Zurowie pow. Rohatyn; 5) Dawida Inslichta, b. dzierżawcy dóbr Świtaszów powiat Sokal, zam. do czerwca 1932 w Tarnopolu; 6) Aleksandra Schramma, b. właść. folwarku w Milatynie pow. Gródek Jagielloński.

Wrazie wyśledzenia miejsca pobytu wymienionych, należy zawiadomić poszukujące władze.

Odwołanie poszukiwania.

Urząd Wojewódzki Krakowski Nr. P. 134|Ko|8 932 odwołuje poszukiwania za umysłowo chorą Ewą Kos, zarządzone pismem z 9-go marca 1931 r. Nr. P. 134|Ko|1.

Urząd Wojewódzki Poleski do Nr. O. Org. 27 33 odwołuje poszukiwania za inż. Czesławem Rogalskim (Krakowski Dziennik Wojewódzki Nr. 13 z dnia 1 lipca 1933 r. str. 188) jako nieaktualne.

Z dniem 31 lipca 1933 r. został zwinięty upt. Kraków 16, a w miejsce tego uruchomiono z dniem 1 sierpnia 1933 r. urząd pocztowo-telegraficzny ze służbą nadawczo-oddawczą „Prądnik Czerwony“ powiat i województwo Kraków.

Urząd ten połączony będzie z urzędem pocztowym Kraków 2. Numer telefonicznego pola sytuacyjnego „72—29“ Kategorja „L“, strefa paczkowa „266“.

Z dniem 31 sierpnia 1933 r. zostanie zwiniętą agencja pocztowa 3 stopnia w Porębie Radlnej powiat Tarnów, Województwo Kraków, a okręg jej doręczeń włączony do zamiejscowego okręgu urzędu pocztowego Tarnów 1.

Zagubienie dokumentów zgłosiły następujące osoby.

1) Matras Walenty, Laskowa powiat Limanowa, syn Józefa i Katarzyny ur. w r. 1904, książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Nowy Targ.

2) Lancmański Stefan, Kraków ul. Mostowa l. 13 m. 1, różowe prawo jazdy pojazdami mechanicznymi Nr, 3 wydane przez Urząd Wojewódzki Krakowski.

3) Piwoński Stanisław, Kraków ul. Sienkiewicza 1. 2 m. 8, książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Warszawa (rocznik 1906).

4) Weinheber Wilhelm, Liszki pow. Kraków, książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Wadowice (rocznik 1906).

5) Marek Tadeusz, Kraków ul. Długa l. 6 prawo jazdy pojazdami mechanicznymi Nr. 4011 wydane przez Urząd Wojewódzki Krakowski.

6) Bereza Jan, Kraków ul. Zamenhofa l. 1 m, 11, różową licencję szoferską Nr. 69 wydaną przez Urząd Wojewódzki Krakowski, oraz patent IV kat. na prowadzenie autodoróżki wydany przez Urząd Skarbowy w Krakowie.

7) Orszulski Juljan, Kraków-Dębniki ul. ks. Marka 1, kartę na broń Nr. 40290 L. B. II-9 932, zezwolenie jazdy na motocyklu Nr. 7129, książeczkę — dowód rejestracyjny Nr. 97726, książeczkę stanu służby oficerskiej i kartę mob.

8) Sandecki Błażej, Binarowa poczta Biecz, pow. Gorlice, książeczkę inwalidzką i dekret (rocznik 1883).

9) Dudek Antoni, Pasierbiec Nr. 61, powiat Limanowa, dowód tożsamości konia Serja D. Nr. 96863

10) Błasik Michał, Chrząstówka pow. Jasło, dowód tożsamości konia Serja D. Nr. 58032

11) Kaszuba Ferdynad, Biały Bór powiat Mielec, książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Rzeszów.

12) Hudzik Władysław, Łużna powiat Gorlice, książeczkę wojskową i kartę mob. wystawione przez P. K. U. Jasło (rocznik 1908)

13) Głuszyński Mieczysław, Kraków ul. Syrokomli, licencję szoferską Nr. 5307 wydaną przez Urząd Wojewódzki Krakowski.

14) Drozd Ludwik, Żywiec, świadectwo szkolne z klasy 8-mej szkoły powszechnej

im. Tadeusza Kościuszki w Białej z r. 1929/30.

15) Hammer Kalman, Kraków ul. Kalwaryjska l. 12, książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kraków-Miasto (rocznik 1888) oraz metrykę urodzenia.

16) Gancarz Stefan, Chrzanów Urząd Skarbowy, książeczkę stanu służby oficerskiej wydaną przez P.K.U. Wadowice (rocznik 1900), oraz legitymację urzędniczą Nr. 1028 wydaną przez Izbę Skarbową w Krakowie.

17) Wittke Hugon, Biała k. Bielska, ul. Kolejowa 26, legitymację wydaną przez Polskie Towarzystwo Tatrzańskie oddział w Białej, oraz licencję szoferską wydaną przez Urząd Wojewódzki Krakowski.

Adres Redakcji i Administracji „Krakowski Dziennik Wojewódzki“ Kraków, ulica Basztowa 22, telefon Nr. 111-41

Dziennik Wojewódzki wychodzi regularnie 1-go i 15-go każdego miesiąca.

Cena jednego egzemplarza 1 zł. — Przedpłata na rok 1933 wynosi: roczna 18 zł., półroczna 9 zł., kwartalna 4·50 zł.

Cena ogłoszeń całej strony Dziennika 50 zł., za wiersz szpaltowy 50 gr., drobne ogłoszenia do 10 wierszy jednorazowo 5 zł. wraz z egzemplarzem dowodowym. Należytość za prenumeratę, ogłoszenia i za poszczególne egzemplarze należy przekazywać na rachunek czekowy w Pocztowej Kasie Oszczędności w Krakowie. Konto Nr. 409.144 Administracji Dziennika Wojewódzkiego.

Drukarnia Chrześcijańska Kraków ul. Sławkowska 6, tel. 144-65, pod zarządem A. Gablankowskiego.